

Πώς Βρίσκουμε τη μετοχή

Η ΜΕΤΟΧΗ: είναι ρηματικό επίθετο δηλ. έχει τις ιδιότητες και του ρήματος και του επιθέτου. Ως ρήμα: έχει χρόνους & διαδέξεις, συντάσσεται όπως & το ρήμα, προσδιορίζεται από επίρρημα & συκοδεύεται από το δικτυϊκό ἄν. Ως επίθετο: έχει 3 χέτη χρησιμοποιείται ως επιθετικώς προσδιορισμός & με το άρθρο γίνεται ουσιαστικώς.

ΕΠΙΘΕΤΙΚΗ ΜΕΤΟΧΗ: Συμφέρεται με άρθρο. Ονομάζεται & αναφορικώς γιατί αναφέρεται βε δευτερεύοντα αναφορικώς πρόταση π.χ.

Οἱ γὰρ ὄντες ἄνθρωποι (=οἱ ἄνθρωποι, οἱ γὰρ εἶβιν)

Χρησιμοποιείται: α) επιθ. προσδ. (→ ουσιαστικώς)

(π.χ. Οἱ ἐπιπλέοντες ἐν τῷ λιμένος ἔμποροι

β) κατηχορῶμενο (κοτὰ σε συνδ. ρήμ.)

(π.χ. Ἦν τὸ δείπνον πεποτημένον ἐν Θήβαις

γ) κατηχ. προσδ. (ιδιότητα παραδιστ.)

(π.χ. Οἱ βραχυῶται εἶχον τὰ ἀσπίδας ἐκκεκαλυμμένας

δ) Ουσιαστικώς

(π.χ. Ὁ λέξις - ο ρήτορας, ὁ γιγνὼν - ο γιγνῆσις, ὁ δυνῶν - ο μπικτῆσις
τὸ λυσιτελοῦν = ἡ ἀφελεία, τὸ δειδῶς - ο φόβος, τὸ θαρσοῦν - τὸ θάρρος

ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΡΘΡΟ ? → Όταν η λέξη που προσδιορίζει έχει άρθρο και προηγείται.

π.χ. Ἦν τὸ δείπνον πεποτημένον ἐν Θήβαις

Όταν ΔΕΝ έχει άρθρο π.χ. Σύνεμι ἀνδράσιους δυνάμενοι ἀναλίθκειν

Τότε τα λέμε ΑΝΑΦΟΡΙΚΗ & τη μεταφράζουμε με δευτερεύοντα αναφ. πρόταση

ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΗ Λέγεται η μετοχή που αναφέρεται βδο Υποκείμενο ή στο Αντικείμενο σαν κατηχορῶμενο ή κατηγορηματικώς προσδιορισμός

ΚΑΤΗΓΟΡ. ΜΤΧ → ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ

1) Διάζω - διαζήσομαι - διατελώ 2) Λαυδαίνω - τυχαίνω

3) ἔρχομαι - οἶχομαι - φαίνομαι - φθάνω

(π.χ.) Ἐλαδίων εἰσεαδόντες (β) Κύρος ἦν δῆλος ἀνιψμένος (δῆλός εἰμι)

ΠΟΣ ΜΕΤΑΦΡΑΖΕΤΑΙ ?

Με τα παραπάνω ρήματα η μετοχή μεταφράζεται σαν ρήμα & το ρήμα σαν επίρρημα

(π.χ.) Τροσαφέρτης ἐν Σάρδεσιν ἔτυχε ὦν (= Ὁ Τ. τυχαία ἦταν βδο Σάρδεσις)

ΚΑΤΗΓΟΡ. ΜΤΧ → ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ ή ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

α) Ψυλλιστοὶ παίδους β: ἀγαπῶ - ἠδομαι - χαίρω - ἀγαπαιτῶ - ἀχθομαι - ἀγαθῶ (= παιῶ)

β) Ἐγαρξεν ἡ ἀπίεσις: ἀρχω - ἀρχομαι - ὑπάρχω - ἀπῆχ - παύομαι

γ) Ἀνοχή καρτερία - κάματο: ἀνέχομαι - καρτεροῦ - ὑπομένω - κάμνω (= κοιράζομαι)

δ) Αἰθήθησι - δαύωσι - μάθησι - μῆμησι: ἀκοῶ - ἀβδάνομαι - ὀρώ - οἶδα - ἐπίβταμαι - δαύω - δαύω - καταναύω - εὐρίδω - καταλαβῶμαι - πυνδάνομαι...

ε) Δείξω - δηλώσω - ἀρχήλια - ἔλεγχω = δεινυθῆμι - ἀρχήλιω - δηλώ - ἐλέγχω

ΤΕΛΙΚΗ ΜΕΤΟΧΗ

Εμφράζει συνόψ. ισοδυναμεί με δευτερευσις τελική πρόταση. Επ βρίσκουμε μετά από ΡΗΜΑΤΑ ΚΙΝΗΣΗΣ (είμι, πρέω...)

1. Μπαινει σε χρόνο ΜΕΛΛΟΝΤΑ (πάντοτε). ΠΟΣ ΜΕΤΑΦΡΑΖΕΤΑΙ? για να με διοποι να...

2. Αν δεν υπάρχει ρήμα κίνησης, τότε η ΜΤΧ συνδέεται από το ὥς (+ΜΕΛΛ.)

1. π.χ. ἔρχομαι ἕξιν ταῦτο : ἔρχομαι για να πω αυτό

2. π.χ. Παρεσκευάζοντο ὥς πολεμίσοντες : ετοιμάζονται για να πολεμήσουν.

ΧΡΟΝΙΚΗ Ισοδυναμεί με δευτ. χρον. πρόταση & εμφράζει χρον. σχέση

Η σημασία της γίνεται πιο σαφής όταν συνδέεται: ἄμα, ἔτι, αὐτίκα, εὐθὺς, εἶτα, ἤδη, ἔτι, ἔτι, ἔτι

I) ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΟ: Η πράξη που εμφράζει το ρ. της πρωτ. γίνεται στον ΙΑΙΟ ΧΡΟΝΟ με τη ΜΤΧ. (δω. ευστ.)

II) ΥΣΤΕΡΟΧΡΟΝΟ: Η πράξη της ΜΤΧ ΜΕΤΑ το ρήμα → είναι εμπροσθ. (μετά ^{ἔτε. πέντω} διακρίσεις, ἢ ὑποτίθει

III) ΠΡΩΤΕΡΟΧΡΟΝΟ: Η » » ΠΡΙΝ » » ΑΡΙΣΤΟΣ ἢ ΠΡΚ.

π.χ. Συναρχὴν τοῖς πελάσταις ἔβρετο τοιαύδε.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ Ισοδυναμεί με δευτ. αιτιολ. πρόταση & εμφράζει αιτία.

Βρίσκεται κοντά σε 'Ρ. μεταβολ. παιδους (ἢ δικαστικά)

Η σημασία της ΜΤΧ αἴτε, αἴτε δὴ, οἷον, οἷα } Εμφράζει πραγματική αιτία

γίνεται πιο σαφής οἷον δὴ, οἷα δὴ } (-χ. Κ. αἴτε παῖς ἰὼν ἠδὲγο τῆ στολή)

όταν προσχωρίζεται } ὥς, ὡςθερ, -τόχα, ὅτιεν Εμφρ. υποβειβημένη ἢ μηδὴ αιτία

σαχ να κατὰ τῆ χρωμ. (π.χ. Κερ. τριπαιου ἔβησαν ὡς γεννησιότητες)

ΥΠΟΘΕΤΙΚΗ Ισοδυναμεί με δευτ. υποθ. πρόταση & εμφράζει υπόθεση

* Όταν μια ΜΤΧ βρίσκεται κοντά σε ΔΥΝΗΤ. ΕΚΚΛΗΣΗ ^{ἀν. σφιστινῆ} ^{ἢ ἐπιτιμῆ} ^{ἢ ἀρηφ.} } ⇒ ΥΠΟΘΕΤΙΚΗ

Την αναλύουμε πάντοτε σε υποθ. πρόταση & βρίσκουμε υποθ. λόγο.

ΕΚΑΝΤΙΟΜΑΤΙΚΗ Ισοδυναμεί με δευτερευσις εναντιωματική πρόταση & εμφράζει ΕΝΑ-

κτιση ως προς αυτό που εμφράζει το ρήμα (π.χ. νεοὶ ὄντες ἀπέθανον)

* Όταν κοντά στη μετοχή υπάρχουν τα: καί, καίπερ, παύει, καί ταῦτα ⇒ ΕΝΑΝΤΙΩΜΑΤΙΚΗ

[π.χ. καὶ πράξει κακὰ σὺν ἔδωκε δίκην] ὅμως, ἀλλ' ὅμως } ⇒ ΕΝΑΝΤΙ-

* Όταν κοντά στο 'Ρ. της πρωτ. υπάρχει ΑΝΤΙΘΕΤΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ἀλλὰ καί, ἀλλ' ὅπως } ⇒ ΕΝΑΝΤΙ-

[π.χ. Ἄθ. καὶ οὐ μεταλαμβάνει τοῦ χρυσοῦ, ὅμως παύσιμοι εἰς τὸν πόλεμον ἦσαν]

ΤΡΟΠΙΚΗ Βρίσκεται σε χρόνο ΕΚΕΣΤΟΤΑ

Ισοδυναμεί & μεταφράζεται

ΜΕΤΟΧΗ: π.χ. ἔσι τιχέ τῶν Ἀρχέων, οἱ ἀπομένοι ζῶν.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ: Ἀποστριά ἀπέστειοντες

ΕΜΠΡΟΘ. ΠΡΟΣΔΙΟΡ: με τῆ ἀπθία

ΡΗΜΑ + ΚΑΙ: ἀπέστειον καὶ ζον

Όταν έχει ΑΡΝΗΣΗ μεταφρ.: χωρίς για π.χ. οὐ λέγειν ταῦτα = χωρίς να λέω αυτά. —